

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823010365
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8823010365.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudkyňa JUDr. Andreou Havírovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. decembra 2023, vo Vranove nad Topľou, takto

rozhodol:

Obžalovaný: A. B., nar. XX. XX. XXXX vo C. D. E., trvale bytom A. F. XXX/X, B. D. E., G. C. D. E., t. č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice, nezamestnaný, trestaný,

sa uznáva za vinného, že

dňa 17. 06. 2023, v čase okolo 13:40 hod., sa na adrese trvalého bydliska A. F. XXX/X, B. D. E., pod vplyvom alkoholických nápojov, stojac pod oknom rodinného domu a držiac v ruke sekeru, vyhrážal svojmu švagrovi, H. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. F. XXX/X, B. D. E., ktorý sa v tom čase nachádzal vo vnútri domu, so slovami: „poc von, keď ší chlop, naj ce zabijem,“ „keď z tadzi nepujdzeš, ta to tu podpalim“ a následne, ako vyšiel H. I. vonku, zahnal sa na neho sekerou, na čo sestra obžalovaného, B. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. F. XXX/X, B. D. E., G. C. D. E., zatlačila svojho manžela H. I. späť do domu, zavrela dvere, na čo začal A. B. kopať do dverí a udierať do nich sekerou a päšťou, kričať, aby sa odtiaľ spratali, lebo zapáli celú rodinu, následne prišiel k svojej matke, H. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. F. XXX/X, B. D. E., G. C. D. E., ktorá býva v tom istom dome, pričom táto ho posielala preč a bránila svoju dcéru B. I. slovami, že on ju nemá čo vyhadzovať z domu, následne sa A. B. aj na svoju matku zahnal sekerou a obuchom sekery začal búchať aj do jej vchodových dverí, potom vošiel aj do domu, kde obuchom sekery začal búchať do chladničky a týmto svojim konaním vzbudil u H. I., B. I. a H. B. obavu o ich život a zdravie a súčasne spôsobil škodu poškodením vo výške 23,00 €, t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou a na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení rovnováhy pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a prirážajúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, v nadväznosti na ustanovenie § 74 ods. 1 Trestného zákona, mu ukladá ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podala dňa 04. 10. 2023 obžalobu na obžalovaného A. B. pre skutok uvedený vo výroku tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikovala ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému A. B. urobiť vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku vo vzťahu k tomuto skutku obžaloby. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania tohto skutku uvedeného v obžalobnom návrhu. Vzhľadom na to, že obžalovaný odpovedal na všetky otázky obsiahnuté v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, položené mu v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku, kladne, po zistení stanoviska prítomného prokurátora, ako aj obhajcu, súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, 8 Trestného poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovaným sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ako aj s výrokom o ochrannom opatrení.

Na tomto podklade teda súd uznal obžalovaného A. B. za vinného zo žalovaného skutku rozsudku; teda z toho, že dňa 17. 06. 2023; pod vplyvom alkoholických nápojov a držiac v ruke zbraň, a to konkrétne sekeru; sa najprv pred rodinným domom všetkých troch poškodených, ako prvému v poradí vyhrážal svojmu švagrovi, poškodenému H. I., zabitím, ako aj podpálením jeho obydlia, pričom sa na neho zahnal aj sekerou; neskôr sa začal vyhrážať aj svojej sestre, poškodenej B. I., ktorá zahnila svojho manžela, teda poškodeného H. I. do vnútra ich rodinného domu; na čo obžalovaný začal kopať do dverí, udierať do nich sekerou a aj opätovne, vyhrážajúc sa sekerou v ruke, podpálením rodinného domu; pričom od týchto dvoch poškodených žiadal, aby opustili tento príbytok a následne vystúpil so sekerou v ruke aj voči svojej matke, poškodenej H. B.; pričom neskôr sekerou aj začal búchať najprv do vchodových dverí príbytku obývaného všetkými týmito troma poškodenými a neskôr aj do chladničky; čím týmto svojim konaním u všetkých týchto troch poškodených vzbudil dôvodnú obavu z možného uskutočnenia ním prednesených vyhrážok. Keďže tohto konania sa obžalovaný dopustil voči svojim najbližším príbuzným; teda voči blízkym osobám; a zároveň na jeho spáchanie použil zbraň, konkrétne sekeru; súd v zhode s obžalobným návrhom takéto konanie obžalovaného právne kvalifikoval aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty stíhaného trestného činu; čiže ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný tento skutok spáchal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, keďže chcel vyššie uvedeným konaním spôsobiť porušenie, alebo ohrozenie záujmu spoločnosti na ochranu jednotlivcov pred niektorými závažnejšími vyhrážkami.

Obžalovaný sa tohto skutku dopustil ako trestne zodpovedný subjekt.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, ako aj s výrokom o ochrannom opatrení, či aj s výrokom o náhrade škody; a to výsluchom samotného obžalovaného, vyjadrením sa poškodeného H. I. k doličnej veci, oboznámením tohto vecného dôkazu, prečítaním znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie na tohto obžalovaného, prečítaním odborných vyjadrení týkajúcich sa výroku o náhrade škody, ako aj ďalších listinných dôkazov, či aj oboznámením predovšetkým pripojených spisov tunajšieho súdu na tohto obžalovaného, vrátane tých, v ktorých doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

Obžalovaný A. B. sa na hlavnom pojednávaní k svojim predchádzajúcim odsúdeniam vyjadril tak, že bol dohromady štyrikrát súdne trestaný a to za trestné činy krádeže, výtržníctva, sexuálneho zneužívania,

ako aj za trestný čin ublíženia na zdraví. Za uvedené trestné činy mu mali byť, podľa jeho vyjadrenia, uložené, či už tresty povinnej práce, tak aj podmienený trest odňatia slobody; ako aj zákaz požívania alkoholických nápojov, zákaz stretávania sa s kamarátom, s ktorým mal mať tento obžalovaný konflikt, či aj príkaz zamestnať sa. Obžalovaný ďalej potvrdil, že aj v čase konania hlavného pojednávania v predmetnej trestnej veci mu naďalej plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia. Obžalovaný tiež tvrdil, že vo veci tunajšieho súdu, vedeného pod sp. zn. 13T/34/2023, voči vydanému trestnému rozkazu podal odpor z dôvodu, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov sa mu zdal privysoký. Ďalej obžalovaný doplnil, že v mesiaci apríli roku 2023 došlo k spáchaniu protiprávneho konania spočívajúceho v ublížení na zdraví, v ktorej veci mal obžalovaný vystupovať v postavení podozrivého a poškodeným mal byť I. - B., do ktorého obžalovaný, podľa svojho udania, sotil, v dôsledku čoho tento poškodený utrpel zranenia, pre ktoré bol tento poškodený aj hospitalizovaný. Obžalovaný sa však nevedel s jednoznačnou istotou vyjadriť k tomu, či v tomto prípade bol, či už trestne stíhaný, alebo priestupkovo prejednávaný. Obžalovaný ďalej vypovedal, že bol asi 32 až 34-krát priestupkovo postihnutý a to za to, že raz porušil zákaz vychádzania, dvakrát nočný klud, bol však priestupkovo stíhaný aj za výtržnivosť, za krádež, či aj za to, že svojej tete J. E. poškodil skrinku, v ktorej bol elektromer. Obžalovaný si na iné svoje priestupky už nepamätal a dodal, že za tieto priestupky mu boli uložené blokové pokuty, ktoré však nezaplatil. K zadržanej doličnej veci, ktorú príslušníkom PZ dobrovoľne vydal, teda k oceľovej sekere sa obžalovaný vyjadril tak, že táto patrí jeho švagrovi, poškodenému H. I., k jej hodnote sa pritom obžalovaný nevedel vyjadriť, avšak podľa jeho názoru nemala vysokú hodnotu. Takéto tvrdenie obžalovaného, v rámci svojho vyjadrenia k výpovedi obžalovaného, potvrdil aj poškodený H. I. s tým, že netrval ani na vrátení tejto sekery, keďže mal používať ďalšiu sekeru, a tiež aj podľa jeho vyjadrenia táto sekera by nemala mať vysokú hodnotu. Obžalovaný tiež prejavil ochotu podrobiť sa ambulantnému ochrannému protialkoholickému liečeniu a uvedomoval si aj ten fakt, že v prípade nedodržiavania tejto formy ochranného liečenia, táto forma môže byť zmenňá na ústavnú liečenie. K svojim osobným a majetkovým pomerom tento obžalovaný uviedol, že z brigádnickej činnosti má príjem okolo 400,00 eur až 500,00 eur, pričom v riadnom pracovnom pomere nie je zamestnaný a od štátu nepoberá žiadne príspevky. Obžalovaný ďalej vypovedal, že jeho družka poberá rodičovský príspevok, ako aj materskú dávku, v súhrnnej výške okolo 450,00 eur. Obžalovaný ešte doplnil, že žije s matkou, ktorá má vo vlastníctve rodinný dom, ktorý obýva aj on, pričom jeho matka má v starostlivosti štyri maloleté deti jeho brata a teda jeho matka je poberateľkou opatrovateľského príspevku v sume približne 1.000,00 eur mesačne. Obžalovaný spresnil, že spolu s ním v spoločnej domácnosti s matkou žije ešte aj jeho setra, poškodená B. I., ktorá má dve maloleté deti, ako aj jeho ďalšia plnoletá sestra H. B., ktorá je bezdetná, s tým, že jeho otec je už nebohý. Samotný obžalovaný mal byť pritom, podľa svojho vyjadrenia, otcom troch maloletých detí a to mal. K. A. vo veku štyroch rokov, mal. A. B. vo veku troch rokov, ako aj mal. A. A., ktorý v čase jeho prvého výsluchu v konaní pred súdom mal iba tri mesiace, keďže sa narodil v auguste 2023. Obžalovaný ďalej tvrdil, že žiadne z týchto jeho maloletých detí netrpí žiadnymi zdravotnými problémami a starostlivosť o ne zabezpečuje jeho družka, ktorá takisto netrpí žiadnymi zdravotnými problémami, a táto sa nevyskytuje ani v inej ťaživej rodinnej situácii.

V prípravnom konaní bol zabezpečený ako rozhodujúci znalecký posudok MUDr. Porvažníka z odvetvia psychiatrie na obžalovaného, ktorý bol na hlavnom pojednávaní aj oboznámený. Podľa tohto znaleckého posudku tento obžalovaný netrpí žiadnou duševnou chorobou, či poruchou, pre ktorú by bolo indikované, či odôvodnené uložiť mu ochranné psychiatrické liečenie s tým, že pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný. V závere svojho znaleckého posudku tento znalec skonštatoval, že u obžalovaného skonštatoval syndróm závislosti od alkoholu v III. vývojovom štádiu, ako aj emočne nestabilnú poruchu osobnosti – impulzívny typ, ktorá porucha bola prítomná u obžalovaného aj v čase spáchania skutku. Zároveň znalec uviedol, že v čase skutku zistil u obžalovaného aj stredný stupeň prostej alkoholovej opitosti. Zároveň znalec uviedol, že rozpoznávacie schopnosti obžalovaného v čase spáchania skutku boli zachované v celom rozsahu. Ak však znalec zobral do úvahy požitie alkoholu obžalovaným, v kombinácii s jeho povahovými črtami, v ktorých sú sklony k impulzivite, jeho ovládacie schopnosti znalec zhodnotil ako znížené nepodstatnou mierou, pričom obžalovaný alkohol požíval vedome a dobrovoľne, s dostatočnými skúsenosťami o vplyve alkoholu na jeho psychiku. Obžalovaný pritom chápe zmysel trestného konania. Keďže u obžalovaného tento znalec zistil závislosť od alkoholu v III. vývinovom štádiu, požitie alkoholu malo vplyv na nepodstatné zníženie jeho ovládacích schopností v čase spáchania skutku. Keďže obžalovaný netrpel žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou, pre ktorú by bolo indikované a odôvodnené navrhnúť mu uloženie ochranného psychiatrického liečenia, takéto liečenie znalec ani nenavrhol uložiť. Pobyt obžalovaného na slobode v triezvom stave nebol podľa názoru znalca nebezpečný. Ak však bude obžalovaný naďalej, podľa vyjadrenia znalca, požívať alkoholické nápoje,

jeho pobyt na slobode môže byť nebezpečný v tom zmysle, že sa dopustí obdobného správania ako to, pre ktoré bol obžalovaný aktuálne stíhaný. Keďže u obžalovaného znalec zistil závislosť od alkoholu, znalec navrhol súdu zvážiť uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Až v konaní pred súdom; keďže nedopatrením zo strany prokuratúry táto doličná vec nebola predložená súdu spolu s obžalobou; bola pritom súdom ako s vecným dôkazom oboznámená oceľová sekera s drevenou rukoväťou o dĺžke 55 cm.

Podľa zabezpečených odborných vyjadrení bola vyčíslená hodnota plechových vchodových dverí, izolačnej výplne vchodových plastových dverí, ako aj hodnota opravy bielych dvierok na kombinovanej chladničke s mrazničkou.

Boli takisto prečítané viaceré listinné dôkazy, vrátane písomného podania poškodenej H. B., označenej ako „Pokus o zmier.“

V konaní pred súdom boli takisto oboznámené pripojené spisy tunajšieho súdu sp. zn. 2T/5/2019, sp. zn. 1T/97/2020, sp. zn. 13T/13/2022, ako aj sp. zn. 13T/34/2023.

Na ďalšom hlavnom pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci samej, bol oboznámený takisto spis Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 12T/68/2023, v ktorej veci bola obžaloba podaná na tunajší súd až po vykonaní v poradí v podstate prvého hlavného pojednávania dňa 23. 10. 2023, a to dňa 14. 12. 2023, a to za skutok, ktorý mal byť spáchaný obžalovaným dňa 06. 05. 2023 a ktorý bol obžalobou právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, pričom tento mal spočívať vo fyzickom napadnutí obžalovaným poškodeného L. I. – B.. Vzhľadom na to, že v prejednávanej trestnej veci už bolo vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, teda neboli splnené podmienky na spojenie týchto dvoch trestných vecí toho istého obvineného do jedného trestného konania v zmysle ustanovenia § 21 ods. 3 Trestného poriadku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Z miesta svojho trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený negatívne s vysvetlením, že tento obžalovaný spoločne s ďalším svojím bratom, dennodenne požíva alkoholické nápoje, a keďže tento obžalovaný bol aj nezamestnaný, obžalovaný sa dopúšťal aj krádeži drevnej hmoty, ktorú následne predal a takto utŕžené finančné prostriedky používal na nákup alkoholických nápojov, pod vplyvom ktorých bol agresívny, pričom z dôvodu obáv p. B. o jej bezpečnosť, či o život a zdravie svojich detí, mala byť touto oznamovateľkou na tohto obžalovaného aj opakovane privolávaná hliadka PZ.

Podľa vyjadrenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice sa tento obžalovaný vo výkone väzby správal slušne a disciplinovane, pričom mu nebola priznaná žiadna disciplinárna odmena, či mu nebol uložený ani žiaden disciplinárny trest.

Obžalovaný bol celkovo už 36-krát priestupkovo postihnutý, a to v období od 11. 03. 2018 do 18. 10. 2023. V prípade týchto priestupkových postihnutí je potrebné v neprospech obžalovaného vyhodnotiť to, že až štrnásť priestupkov, z celkového množstva týchto priestupkov, boli práve priestupky proti občianskemu spolunažívaniu spočívajúce predovšetkým vo fyzickom napadnutí zo strany obžalovaného inej osoby, či v podobe vyhrážok inej osobe. Z tohto počtu sa pritom až v piatich prípadoch týchto priestupkových konaní mal obžalovaný dopustiť voči tým istým poškodeným ako v prejednávanej trestnej veci, a to konkrétne voči poškodenej, jeho matke H. B. dňa 14. 01. 2023, či voči druhej poškodenej, svojej sestre B. I. dňa 17. 02. 2023, na ktorý ihneď nadväzoval taký istý priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa tento obžalovaný dopustil už dňa 18. 02. 2023 a to voči poškodenému H. I.; na čo ďalej nadväzovali ďalšie priestupky, ktoré mal obžalovaný spáchať dňa 21. 02. 2023, kedy mal fyzicky napadnúť svoju družku, oznamovateľku K. A.; ďalší priestupok ním spáchaný dňa 02. 03. 2023, spočívajúci vo vyhrážkach svojej matke, poškodenej H. B.; dňa 08. 03. 2023, aj keď išlo o priestupok proti majetku; a ďalší taký istý priestupok spáchaný dňa 25. 03. 2023, spočívajúci v jeho hrubom správaní sa voči jeho matke, poškodenej H. B.; dňa 28. 03. 2023 mal obžalovaný spáchať priestupok proti majetku spočívajúci v odcudzení železného kovového odpadu; a naposledy

dňa 24. 05. 2023 sa zas opätovne obžalovaný dopustil priestupku proti majetku a to tým, že rozbil sklenenú výplň plastového okna. Iné priestupky z vyššie uvedeného počtu predstavovali majetkové priestupky, priestupky spočívajúce v rušení nočného klúdu, v znečistení verejného priestranstva, v rozbití elektrometra, v porušení zákazu vychádzania počas núdzového stavu, alebo išlo o priestupky proti verejnému poriadku.

Z odpisu z registra trestov, ako aj z pripojených spisov tunajšieho súdu, súd zistil, že tento obžalovaný bol doposiaľ; s prihliadnutím aj na dosiahnutie jeho plnej trestnoprávnej zodpovednosti; už štyrikrát súdne trestaný. Z genézy jeho trestnej činnosti tak vyplýva, že v poradí prvým rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 1T/67/2018-133, zo dňa 05. 09. 2018, bol obžalovaný odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 80 hodín, ktorý trest už obžalovaný vykonal a teda v prípade tohto súdneho potrestania tak došlo k vzniku fikcie neodsúdenia. Ďalším rozsudkom, opätovne vyhláseným Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 2T/5/2019, zo dňa 10. 09. 2019, bola zas súdom schválená dohoda o vine a treste, uzavretá medzi tunajšou prokuratúrou a obvineným, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. V prípade tohto odsúdenia je však potrebné vyzdvihnúť, že pôvodne určená skúšobná doba podmienene odsúdenia bola uznesením tunajšieho súdu č. k. 2T/5/2019-225, zo dňa 08. 09. 2021, ponechaná v platnosti a predĺžená o ďalšie dva roky. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že v tejto trestnej veci mala obžalovanému pôvodne plynúť skúšobná doba podmienene odsúdenia do dňa 11. 09. 2021, avšak vyššie zmieneným uznesením bola takto ustálená skúšobná doba podmienene odsúdenia predĺžená o ďalšie dva roky, teda až do dňa 11. 09. 2023. V poradí tretím súdnym potrestaním tohto obžalovaného bolo jeho odsúdenie opätovne rozsudkom toho istého súdu č. k. 1T/97/2020-577, zo dňa 12. 05. 2021, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g) Trestného zákona; a to v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ako aj vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona; ktorým bol tomuto obžalovanému opätovne uložený trest povinnej práce v trvaní 300 hodín. Nadväzujúcou, teda v poradí štvrtou súdnou sankciou tohto obžalovaného, bolo jeho odsúdenie Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 13T/13/2022-108, zo dňa 08.03.2022, a to za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ako aj za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorý jeden skutok takto právne kvalifikovaný mal obžalovaný spáchať vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Týmto súdnym rozhodnutím bol tomuto obžalovanému opätovne uložený, aj keď už ako súhrnný, trest povinnej práce na samej hornej hranici trestnej sadzby, teda v trvaní 300 hodín; s uložením viacerých primeraných obmedzení, či povinností, spočívajúcich predovšetkým v zákaze požívania alkoholických nápojov alebo iných návykových látok; či v povinnosti zamestnať sa, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie; spočívajúci v zákaze stretávania sa so spolupáchateľmi; či v povinnosti osobne sa ospravedlniť poškodeným. Všetky vyššie uvedené súdne rozhodnutia tunajšieho súdu boli pritom právoplatné; avšak aktuálne, v čase prejednávania predmetnej trestnej veci, bolo voči obžalovanému vedené na tunajšom súde ešte ďalšie trestné konanie pod sp. zn. 13T/34/2023 a to za skutok, ktorý mal obžalovaný spáchať v dobe od 08. 02. 2023 do 09. 02. 2023 a ktorý bol obžalobou právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. V tejto trestnej veci bol síce týmto súdom dňa 04. 08. 2023 vydaný trestný rozkaz, avšak voči tomuto trestnému rozkazu tento obžalovaný podal odpor, pričom v čase vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej v prejednávanom prípade, nebolo doposiaľ v nej právoplatne rozhodnuté voči tomuto obžalovanému s tým, že obžalovaný aj pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby v prejednávanom prípade jednoznačne vyhlásil, že na podanom odpore v celom rozsahu trvá. Nemožno prehliadnúť tiež; že až v čase po vykonaní v poradí prvého hlavného pojednávania, a tesne pred uskutočnením ďalšieho hlavného pojednávania, na ktorom bol aj vyhlásený rozsudok vo veci samej; bola dňa 14. 12. 2023 na obžalovaného na tunajšom súde podaná ďalšia obžaloba vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 12T/68/2023 a to za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovanému B. pritom poľahčovalo, že sa k spáchaniu skutku, uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku, priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Trestného zákona). Súd pritom nemohol akceptovať návrh obhajoby na priznanie ďalšej poľahčujúcej okolnosti tomuto obžalovanému a to tú okolnosť, že tento napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, či súdu pri objasňovaní trestnej činnosti (§ 36 písm. n/ Trestného zákona). Na zohľadnenie tejto poľahčujúcej okolnosti sa totiž vyžaduje

väčšia miera aktívnej účasti obžalovaného pri objasňovaní; či už ním spáchaného trestného činu, alebo poprípade aj protiprávnej činnosti iných páchatel'ov; čo v danom prípade ani nenastalo, keďže tento obžalovaný sa sice od počiatku prípravného konania priznával k spáchaniu skutku, ale samotný prednes vyhrážok adresovaných týmto poškodeným si už tento obžalovaný nepamätal. Obžalovaný, okrem toho, že dobrovoľne vydal príslušníkom PZ doličnú vec v podobe ocelevej sekery, žiadnu inú bližšiu súčinnosť príslušníkom PZ, či prípadne prokuratúre alebo súdu neposkytol. Z týchto dôvodov preto súd nemohol obžalovanému ani prisúdiť túto poľahčujúcu okolnosť. Na druhej strane obžalovanému zas priťažovalo, že tento obžalovaný bol v minulosti už aj viackrát súdne trestaný (§ 37 písm. m/ Trestného zákona). U obžalovaného tak nastala rovnováha poľahčujúcich okolností, ako aj priťažujúcich okolností, v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Z týchto dôvodov tak bolo potrebné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rámci základnej výmery trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej pri kvalifikovanej skutkovej podstate prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorej možno jeho páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 6 mesiacov do 3 rokov.

Pri rozhodovaní súdu o určení konkrétnej výmery trestu odňatia slobody obžalovanému; keďže uloženie iného druhu trestu ani neprichádzalo do úvahy, a to vo vyššie uvedenom rozpätí trestnej sadzby trestu odňatia slobody; súd vyhodnotil v neprospech tohto obžalovaného viaceré podstatné fakty.

V prvom rade nemožno prehliadnuť, že obžalovaný sa žalovaného skutku dňa 17. 06. 2023 dopustil počas plynutia už raz predĺženej skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ktorá mu bola uložená v podstate jeho druhým súdnym potrestaním, konkrétne Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/5/2019, zo dňa 10. 09. 2019 a ktorá mu mala plynúť až do dňa 11. 09. 2023. Zároveň nemožno opomenúť, že obžalovaný v tesnej časovej blízkosti k spáchaniu žalovaného konania dňa 17. 06. 2023, sa mal dopustiť aj viacerých priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, a to dokonca voči tým istým poškodeným ako v prejednávanej trestnej veci; konkrétne voči svojej sestre, poškodenej B. I., voči svojej matke, poškodenej H. B., či aj proti poškodenému H. I.. Zároveň nemožno nevziať do úvahy, že posledným odsúdením tohto obžalovaného bolo jeho súdne potrestanie Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 13T/13/2022-108, zo dňa 08. 03. 2022, právoplatným dňa 19. 08. 2022, ktorým bol tomuto obžalovanému opätovne uložený, už tretíkrát po sebe, trest povinnej práce, konkrétne súhrnný, a to na jeho samej hornej hranici, teda v trvaní 300 hodín. Na posilnenie výchovného účelu tohto tzv. alternatívneho druhu trestu boli tomuto obžalovanému uložené aj početné primerané povinnosti, či obmedzenia. V tomto smere je však potrebné zdôrazniť, že jedným z takto uložených primeraných obmedzení bolo aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, či prípadne iných návykových látok obžalovaným. Zo zabezpečeného zápisu o dychovej skúške v prejednávanej trestnej veci; ktorého pravdivosť potvrdil aj samotný obžalovaný pri svojom výsluchu v konaní pred súdom; je však nepochybne zrejmé, že tomuto obžalovanému bola dňa 17. 06. 2023 v čase o 15:52:35 hod. nameraná hodnota alkoholu v dychu v hodnote 0,93 mg/ l, čo zodpovedá hodnote 1,94 promile alkoholu v dychu. V kontexte aj so znaleckým posudkom z odvetvia psychiatrie je tak nesporné, že v čase spáchania skutku sa obžalovaný nachádzal v stave opitosti stredného stupňa a že celkovo obžalovaný trpí závislosťou od alkoholu v 3. vývojovom štádiu. Je tak nepochybne, že obžalovaný stíhaný skutok spáchal porušujúc tým iným rozhodnutím uložený mu zákaz požívania alkoholických nápojov. Zo všetkých vyššie uvedených zistení tak vyplýva; že obžalovaný sa žalovaného konania dopustil počas plynutia predĺženej skúšobnej doby svojho predchádzajúceho podmieneného odsúdenia; v blízkej časovej nadväznosti na svoje predchádzajúce početné priestupkové postihnutia, spáchané dokonca voči tým istým poškodeným ako v prejednávanej trestnej veci, a spočívajúce práve vo vyhrázaní sa im, či v drobnom fyzickom ublížení na zdraví týmto poškodeným; a že dokonca obžalovaný porušil aj uložené primerané obmedzenie, ktoré mu bolo nariadené jeho posledným súdnym odsúdením a ktoré predstavovalo zákaz požívania alkoholických nápojov. Nemožno tiež prehliadnuť ešte aj ten fakt, že kvalifikovaná skutková podstata posudzovaného trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona obsahuje päť možností protiprávnych konaní s tým, že obžalovaný svojím žalovaným konaním naplnil dve písmená tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty, čo takisto vyznieva v neprospech tohto obžalovaného.

Teda pri určovaní konkrétnej výmery takéhoto trestu odňatia slobody tiež súd musel prihliadať ešte aj na ďalšie fakty, a to na to, že na tohto obžalovaného bolo doposiaľ; a to konkrétne trikrát; pôsobené len tzv. alternatívnym druhom trestom, čiže trestom povinnej práce; a v jednom zostávajúcom prípade

trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu s tým; že napriek tomu, že počas plynutia tejto skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v trestnej veci tunajšieho súdu pod sp. zn. 2T/5/2019 sa obžalovaný dopustil ďalšieho trestného činu; v prípade tohto odsúdenia došlo k predĺženiu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Napriek teda predchádzajúcim odsúdeniam obžalovaného, či už na tzv. alternatívny trest v podobe trestu povinnej práce, alebo na podmienený trest odňatia slobody, hrozba premeny týchto trestov na nepodmienené tresty odňatia slobody, tohto obžalovaného neodradila od páchania ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaný dokonca, ako už aj bolo vyššie konštatované, sa stíhaného skutku mal dopustiť počas plynutia už raz predĺženej skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Obžalovaný pritom v krátkej časovej nadväznosti k spáchaniu stíhaného skutku mal spáchať aj priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa mal dopustiť práve voči všetkým trom poškodeným v prejednávanom prípade, či aj voči svojej družke. Obžalovaný bol pritom; napriek svojmu nízkemu veku; už 36-krát priestupkovo postihnutý, a to práve prevažne za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa dopustil nielen voči svojim rodinným príslušníkom, ale aj voči iným fyzickým osobám. Nemožno pochopiteľne pri rozhodovaní o konkrétnej výmere trestu ešte opomenúť, že obžalovaný sa mal vyhrážať dokonca až trom blízkym osobám a na spáchanie tohto skutku mal použiť aj sekeru, teda zbraň, a to viackrát, čím sa nepochybne aj zvýšila závažnosť, či nebezpečnosť jeho protiprávneho konania. Opätovne súd poukazuje tiež na to, že v čase vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej v prejednávanom prípade sa voči obžalovanému viedli na tunajšom súde ešte ďalšie dve trestné konania, a to aj za závažnú protiprávnu činnosť. V jednom trestnom stíhaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13T/34/2023, bol síce dňa 04. 08. 2023 vydaný trestný rozkaz, avšak voči tomuto trestnému rozkazu podal tento obžalovaný odpor a do času rozhodnutia vo veci samej týmto súdom v prejednávanom prípade nedošlo k vyhláseniu rozhodnutia súdom prvého stupňa vo veci samej. V dobe už tesne pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej v prejednávanom trestnej veci bola pritom na tohto obžalovaného podaná ešte ďalšia obžaloba; a to za skutok, ktorý mal byť spáchaný obžalovaným dňa 06. 05. 2023, ktorý bol právne posúdený obžalobou ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a ktorý bol vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 12T/68/2023; čiže je nesporné, že v prípade splnenia zákonných podmienok na prejednanie tejto trestnej veci bude vo veci potrebné nariadiť hlavné pojednanie. V tomto smere nie je pritom podstatný ani ten fakt, že poškodený v tejto novoprejednávanom trestnej veci, vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 12T/68/2023, a to L. I. – B., súdu predložil pokus o zmier; bez ohľadu na to, či na takéto konanie o zmieri sú splnené procesné zákonné podmienky; a že aj samotný obžalovaný už pri svojom výsluchu pri rozhodovaní súdu o ďalšom trvaní väzby sám uviedol, že sa voči nemu vedie nejaké právne konanie za fyzické napadnutie tohto poškodeného, aj keď obžalovaný nevedel bližšie špecifikovať, o aký konkrétny druh konania ide. Súhrn všetkých vyššie uvedených faktorov teda súd musel pochopiteľne vyhodnotiť v neprospech tohto obžalovaného. V podstate jedinou okolnosťou, ktorú však súd mohol prisúdiť obžalovanému len v rámci riadnej poľahčujúcej okolnosti podľa ustanovenia § 36 Trestného zákona, bolo to, že obžalovaný sa k spáchaniu stíhaného skutku priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Nemožno síce nevziať do úvahy aj ten fakt, že poškodená B. predložila súdu aj osobitné písomné podanie, v ktorom táto poškodená požiadala súd o zhovievavosť pri ukladaní trestu obžalovanému, s poukazom na tie isté životné pomery obžalovaného, na ktoré upriamoval pozornosť súdu aj samotný tento obžalovaný pri svojej výpovedi v konaní pred súdom; a to na to, že tento obžalovaný je otcom troch maloletých detí s tým, že najmladšie jeho dieťa sa mu narodilo iba v auguste roku 2023. Súd zastáva názor, že len samotná okolnosť, že tento obžalovaný je otcom maloletých detí, nijakým spôsobom zásadne nevybočuje z rámca rodinných pomerov páchatelov takejto trestnej činnosti a pokiaľ k tomuto faktoru nepristúpi ďalšia významná skutočnosť; v podobe napríklad nepriaznivého zdravotného stavu maloletých detí, či osoby, teda v danom prípade družky tohto obžalovaného, ktorá inak poskytuje opateru týmto maloletým deťom; tento fakt sám osebe teda nemôže mať zásadný vplyv na určovanie konkrétnej výšky ukladaného trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému, a to vyhodnotiac ho v prospech tohto obžalovaného.

Na základe takto nadobudnutých poznatkov tak súd dospel k záveru, že ani predchádzajúce početné odsúdenia obžalovaného, s prihliadnutím aj na dosiahnutý vek tohto obžalovaného, nevedli k žiadnej jeho náprave, keďže aj v podstate jediné zahladenie predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného samo osebe neznamená, že sa zároveň zahladzuje aj tá skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil protiprávnej činnosti. S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody tak súd dospel k záveru, že uloženie iného ako nepodmieneného trestu odňatia slobody ani neprichádzalo do úvahy a teda, že súd v danom prípade už musí pristúpiť k uloženiu trestu odňatia slobody obžalovanému spojeného s obmedzením jeho osobnej slobody. Je potrebné zdôrazniť, že trest v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona vo vzťahu k páchatelovi plní funkciu ochrany spoločnosti pred ním, teda sa v ňom prejavuje prvok represie a to v

zámere zabrániť páchatelovi v ďalšej trestnej činnosti, ďalej prvok individuálnej prevencie (vychovať páchatela k riadnemu spôsobu života), ako aj zámer odradiť ďalších potencionálnych páchatelov od páchania trestnej činnosti, voči ktorým sa tak prejavuje aj prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobiť na ostatných členov spoločnosti). Je nepochybné, že vzhľadom na takto formulovaný účel trestu, tento účel trestu u tohto obžalovaného môže naplniť len nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže v opačnom prípade by sa obžalovanému ďalej nezabránilo v pokračovaní jeho protiprávnej činnosti a takisto by iný trest odňatia slobody, ako spojený s obmedzením jeho osobnej slobody, neodradil obžalovaného od páchania trestnej činnosti. Zároveň len takýto trest bude naplňovať prvok generálnej prevencie, keďže iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody recidivistovi by nemal žiaden výchovný účel na ostatných členov spoločnosti. Za takejto situácie uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona. Na strane obžalovaného súd pritom nevzhladol ani žiadne mimoriadne okolnosti, či už týkajúce sa samotnej osoby páchatela, alebo okolností prípadu.

Zhrnúc všetky vyššie rozvedené úvahy súdu, tak súd dospel k záveru, že tomuto obžalovanému na jeho nápravu, tak z hľadiska individuálnej, ako aj predovšetkým z hľadiska generálnej prevencie, teda ochrany spoločnosti pred týmto páchatelom, je nevyhnutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov. Súd zastáva názor, že aj takto uložený trest odňatia slobody, vzhľadom na už všetky vyššie zmienené faktory, je aj tak pomerne mierny.

Keďže obžalovaný, nielenže v predchádzajúcich 10-tich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku, ale doposiaľ ešte nikdy nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona).

Vzhľadom na závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie na tohto obžalovaného súd; aj s poukazom na tú skutočnosť, že samotný obžalovaný, či už opakovane v prípravnom konaní, pri svojom výsluchu pri rozhodovaní súdu o ďalšom trvaní väzby, ako aj priamo pri dokazovaní na hlavnom pojednávaní, priznal, že stíhaný skutok spáchal pod vplyvom alkoholických nápojov; považoval za dôvodné uložiť mu ochranné protialkoholické liečenie. Obžalovaný tiež; opätovne, ako už pri samotnej svojej výpovedi pri rozhodovaní súdu o ďalšom trvaní väzby v súdnom konaní, či aj priamo na hlavnom pojednávaní; prejavil ochotu podriaďiť sa tomuto ochrannému liečeniu. Tento obžalovaný pritom vyjadril súhlas aj s navrhovanou formou ochranného liečenia, tak, ako ju odporúčal uložiť znalec MUDr. Porvažník vo svojom znaleckom posudku, teda ako ambulantnú formu ochranného protialkoholického liečenia. Obžalovaný zoberal na vedomie aj tú okolnosť, že pokiaľ ambulantná forma tohto ochranného liečenia nebude spĺňať svoj účel, tak mu bude zmenená na ústavnú formu tohto ochranného opatrenia a v prípade dokonca závažnejšieho marenia výkonu tohto ochranného liečenia sa môže dopustiť aj trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona.

Na základe týchto vyššie prezentovaných dôvodov preto súd tomuto obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Zároveň, aj keď prokurátor výslovne nenavrhol v podanej obžalobe rozhodnúť o predloženej doličnej veci, a to v podobe ocelevej sekery, súd musel preskúmať; či v prípade tohto predmetu, ktorým nepochybne obžalovaný spáchal stíhaný trestný čin; prichádza do úvahy uloženie trestu prepadnutia veci, alebo ochranné opatrenie v podobe zhabania veci, alebo prípadne iné rozhodnutie súdu vo vzťahu k tejto doličnej veci.

Z vyjadrenia samotného obžalovaného, ako aj poškodeného H. I., pritom súd zistil, že táto sekera nepatrila priamo obžalovanému, ktorý ju síce dobrovoľne vydal príslušníkom PZ, ale že vlastníkom tejto sekery bol poškodený H. I.. Zároveň ako obžalovaný, tak opätovne aj samotný poškodený H. I. sa vyjadrili, že táto sekera nemá vysokú hodnotu. Poškodený Kroka pritom ešte dodal; že na účely, na ktorú má táto sekera slúžiť, už používa inú sekeru; pričom tento poškodený ani výslovne nežiadal, aby mu táto sekera bola aj súdom vrátená. Súd tak dospel k záveru, že na rozhodnutie súdu o tomto vecnom dôkaze je potrebné vykonať ešte ďalšie dokazovanie, ktoré nemôže byť vykonané ihneď na hlavnom pojednávaní, a teda rozhodovanie o tejto otázke je potrebné vyhradiť verejnemu zasadnutiu. Keďže teda táto sekera jednoznačne vlastnicky nepatrila obžalovanému, pričom jej vlastníkom by mal byť poškodený H. I., teda súd vôbec nemohol ani uvažovať o uložení, či už trestu prepadnutia veci, alebo ochranného

opatrenia v podobe zhabania veci. Súd zároveň prihliadal aj na tú okolnosť, že v prejednávanej veci ide o tzv. väzobnú vec, v ktorej je potrebné konať a rozhodovať prednostne a urýchlene. Nebolo možné pritom prehliadnúť aj ďalšie vyjadrenie poškodeného H. I., ktorý potvrdiac svoje vlastnícke právo k tejto sekere, ani netrval na jej vrátení, a tiež potvrdil aj tvrdenie obžalovaného, že táto doličná vec by nemala mať vysokú hodnotu.

Z vyššie rozvedených dôvodov preto súd vyhradil rozhodovanie o tejto doličnej veci verejnému zasadnutiu, vychádzajúc z ustanovenia § 289 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku, v nadväznosti na ustanovenie § 97 ods. 1 Trestného poriadku. Práve vychádzajúc z ustanovenia § 97 ods. 1 Trestného poriadku, v zmysle ktorého možno takúto vec vydať aj vlastníkovi veci, alebo jej oprávnenému držiteľovi, ktorého právo na vec je nepochybné. Rozhodujúce v tomto smere je však uzákonenie šesťmesačnej lehoty; teda pokiaľ si vlastník veci alebo jeho oprávnený držiteľ, napriek opakovanej výzve; túto vec neprevezme v spomínanej lehote do šiestich mesiacov od doručenia opakovanej výzvy; alebo si osoba, ktorá si na vec robí nárok, tento nárok neuplatní v civilnom procese do šiestich mesiacov od doručenia opakovanej výzvy; vec sa stáva majetkom štátu. Práve z dôvodu právnej istoty; pokiaľ ide o pripadnutie tohto vecného dôkazu do majetku štátu; súd zastáva názor, že je vhodnejšie a účelnejšie vyhradit rozhodovanie o tejto otázke verejnému zasadnutiu, na ktorom by sa prípadne aj takáto výzva doručila priamo vlastníkovi veci alebo oprávnenému držiteľovi. Na tomto verejnom zasadnutí by bol vykonaný prípadne aj výsluch nielen samotného obžalovaného, ale aj poškodeného H. I., ktorý by sa mohol aj jednoznačne vyjadriť k vlastníctvu tejto doličnej veci. Súd totiž nemohol opomenúť ešte aj ten fakt, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní v tejto trestnej veci sa zameralo predovšetkým, ako na rozhodovanie o ukladaní trestu, tak aj na rozhodovanie súdu o prípadnom uložení ochranného liečenia.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Poškodené H. B., ako aj B. I. si v prípravnom konaní nárok na náhradu škody ani vôbec neuplatnili. Poškodený H. I. si síce pri svojom výsluchu v prípravnom konaní nárok na náhradu škody, po poučení podľa príslušných zákonných ustanovení, uplatnil, avšak tento svoj nárok; čo do dôvodu, ako aj čo do jeho výšky; nijakým spôsobom ani neskôr; teda do skočenia vyšetrovania; bližšie nekonkretizoval. V danom prípade pritom poškodenia jednotlivých zariadení obydliá obývaného všetkými týmito troma poškodenými jednoznačne vyplývajú zo zabezpečených listinných dôkazov; vychádzajúc nielen zo zápisnice o ohliadky miesta činu s príslušnou fotodokumentáciou, ale aj z odborných vyjadrení; ktorými listinnými dôkazmi bolo nepochybniteľne preukázané, že došlo k poškodeniu plechových vchodových dverí, ako aj izolačnej výplne plastových vchodových dverí, či aj k poškodeniu bielych dvierok na kombinovanej chladničke s mrazničkou; avšak nárok na náhradu škody, pozostávajúci z poškodenia týchto zariadení, si žiaden z vyššie uvedených poškodených, obývajúcich spoločnú domácnosť, ani neuplatnil. Tento jediný poškodený H. I.; ktorý si síce tento nárok na náhradu škody v prípravnom konaní uplatnil, ale tento svoj nárok na náhradu škody bližšie nešpecifikoval; však súdom priamo na začiatku hlavného pojednávanía ani so svojím nárokom na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 256 ods. 3, ods. 4 Trestného poriadku nebol pripustený na hlavné pojednávanie. Z týchto dôvodov preto súd ani nerozhodoval o nároku na náhradu škody jednotlivých poškodených vystupujúcich v prejednávanej trestnej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o

konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.